

BLAGOSLOVLJENE VELIKONOČNE PRAZNIKE

želita svojim cenjenim naročnikom, čitateljem, prijateljem ter inserentom

UREDNIŠTVO IN UPRAVA „SLOV. GOSPODARJA“

Iz raznih držav

Ljudsko glasovanje za Veliko Nemčijo. V nedeljo se je vršilo po vsej Nemčiji in Avstriji ljudsko glasovanje za Hitlerjevo zedinjenje Avstrije z Nemčijo. Volitev se je udeležilo 99,55%, to je 49.326.791 od 49.546.950 volilnih upravičencev. »Ja« je volilo 48.799.269. Z »ne« oddanih in neveljavnih glasov je bilo 527.522. — V Avstriji je bilo volilnih upravičencev 4 milijone 284.795. Od teh se je izreklo z »ja« za priključitev 4.273.844.

Hitler obišče Italijo 2. maja. Določeno je, da se bo odpeljal nemški kancler Hitler na državni obisk v Italijo 2. maja. V Italiji se vrše velike priprave za slavnostni sprejem nemškega državnega kanclerja.

Romunija bo razdeljena na sedem oblasti. Nova romunska patrijarhova vlada namerava vso državo razdeliti na sedem oblasti, ki se bodo v svojih mejah ujemale z vojaškimi armadnimi področji. Z novo upravno razdelitvijo v oblasti bodo zbrisane meje Besarabije, Erdelja, Bukovine, Moldave in Oltenja. Uprava v novih pokrajinah bo izročena političnim osebnostim, ki bodo imele položaj ministra ali državnega podtajnika. Za bodoče bodo imenovani vsi župani s kraljevim ukazom.

Blumova francoska vlada zopet v stopah. Beg kapitala, odkar je zavladała v Franciji ljudska fronta, presega vsoto 80 milijard dinarjev. Redni primanjkljaj državnega proračuna znaša letos štiri milijarde, narodna obramba zahteva šest milijard, ostali stroški pa znašajo sedem milijard. K temu pride še devet milijard za železnice ter ena milijarda za »manjše« stroške, tako da znaša skupna bilanca 36 milijard 770 milijonov frankov. Za kritje tako ogromnih izdatkov je zahtevala Blumova vlada 6. aprila od zbornice posebna finančna pooblastila. Za pooblastilo je glasovalo 311 poslancev, proti pa 249, 42 poslancev, po večini radikalnih socialistov, se je glasovanja vzdržalo. Koj po tej pičli večini v parlamentu se je sestel finančni odbor senata. Od tega odbora so že v napreči pričakovali, da bo od zbornice sprejeti zakon spremenil in omejil zahtevana pooblastila, ki so usmerjena v razvrednotenje franka in v inflacijo ali v preplavo s papirnatim denarjem. Senatni finančni odbor je Blumov gospodarski načrt odklonil 7. aprila z nepričakovano velikim številom glasov: 25 proti 6. — Pri vseh finančnih težkočah in zapletljajih je grozila Franciji 6. aprila splošna delavska stavka.

Nova francoska vlada. Francoski senat je po poraznem glasovanju v finančnem odboru senata 8. aprila odklonil Blumov finančni načrt z 223 proti 49 glasovom. Vlada ni dobila niti 60 glasov, kakor so računali pristaši vlade. Po tem porazu je

Leon Blum odstopil z vsemi ministri. Mandat za sestavo nove vlade je prejel radikalni vojni minister Daladiér. Nova vlada je bila sestavljena 10. aprila in se je predstavila predsedniku republike Lebrunu. Daladiér je ministrski predsednik in minister za narodno obrambo. Zunanji minister je radikal Bonnet, notranji radikal Sarraut. Vsa važnejša ministrska mesta so zasedli radikali. Dva ministra sta člana socialistične unije in eden je ljudski demokrat. Nova vlada je vlada sredine brez sodelovanja socialistov, ki bodo napram novi vladi zavzemali nevtralnno stališče. Poleg vlade se bo sestajal dnevno poseben svet, katerega bodo tvorili najvažnejši ministri in bo razpravljal o tekočih poslih. Nova vlada je bila v javnosti sprejeta zelo ugodno in se je predstavila parlamentu 12. aprila.

Italija in Anglija sta se sporazumeli. Po daljših razgovorih je prišlo med Italijo in Anglijo do sporazuma. V najkrajšem času bo medsebojna pogodba podpisana na

Novice iz španske državljanske vojne

Položaj na fronti 5. aprila

Po zavzetju Leride bolj proti severu, o čemer smo poročali v zadnji številki, kjer so poklali rdeči pred umikom 20 duhovnikov ter menihov in 1000 ljudi, med temi precejšnje število žensk, in Gandese na jugu, se je premaknila nacionalistična bojna črta v južnem delu do Sredozemskega morja. V srednjem delu pa se je približala tako zvani katalonski obrambni črti med Balaguerom in Borjasom, kjer so se utrdile in utaborile rdeče čete. Ni pa verjetno, da bi ta obrambna črta mogla nacionaliste kaj dalj časa zadrževati. Čete polkovnika Moscardoja prodirajo na severnem delu bojišča nezadržno naprej ter so zavzele veliko krajev vzdolž francoske meje in Pirenejev. Prebivalstvo iz teh krajev je zbežalo čez francosko mejo. Vojska generala Jaguea se je po zavzetju Leride razdelila v tri kolone. Od teh prodira ena po cesti, ki drži proti francoski meji, druga se pomika proti vzhodu po cesti v Barcelono, tretja pa napreduje v južnovzhodni smeri vzdolž ceste v pristanišče Targona. Južna vojska je pred mestom Tortosa ob ustju reke Ebro. Severna vojska je zavzela mesto Tremp pod Pireneji, kjer so zbiralniki za barcelonski vodovod in velike elektrarne. S tem so nacionalisti dobili v roke vse kraje, ki oskrbujejo Barcelono z vodo in električnim tokom. Od 50 španskih pokrajin jih je bilo 5. aprila v rokah generala Franca 32.

Izgube rdečih čet od 20. do 31. marca so sledeče: narodne čete generala Franca

slovesen način v Londonu. Podpisala jo bosta italijanski zunanji minister grof Ciano in angleški lord Halifax. Ko bo sporazum stopil v veljavo med obema vlašilama, bo obiskal angleški ministrski predsednik Chamberlain Rim in Mussolini na London. Prišlo bo tudi do izmenjave obiskov med italijansko in angleško kraljevsko hišo.

Razgovori med čehoslovaško vlado in stranko Henlein (sudetski Nemci). Pri razgovorih med čehoslovaško vlado in henleinovci so nastopili Nemci z naslednjimi zahtevami: razpis občinskih volitev, uvoz vseh listov iz Nemčije, šolsko avtonomijo, amnestijo za politične prestopke Nemcev ter upravno avtonomijo, ki naj bi Nemcem v njihovih pokrajinah dala popolno oblast.

Stalin strelja ženske in ljudska sodba o komunistični medsebojni moriji. Pred kratkim je dal Stalin v Moskvi postreliti 11 žensk. Postreljene so bile žene komunističnih veljakov in so bile osumljene vojninstva. Tri od ustreljenih so bile iz znanih ruskih plemiških rodbin. — Rusijo je zapustil pred nedavnim časnikar Artur Just, ki je bival v Moskvi 11 let. Ta begunec poroča, da misli o medsebojnem klanju vodilnih komunistov priprosti ruski narod tole: »Kaj nam za to, da sovjetsko plemstvo obračunava drug z drugim in da drug drugemu grizejo grlo? Kaj nam mari, če zapirajo in menjavajo tajnike komunističnih klubov? Ali ni vseeno, če Pavlova zamenja Ivanov ali Abramov? Ta čas, ko Čeka zapira in strelja sovjetsko plemstvo, nas pusti v miru in mi bolj svobodno dihamo.«

so ujele okrog 50.000 miličnikov, med njimi štiri generale, 15 polkovnikov in mnogo častnikov, zaplenile so 150 topov, 800 strojnic in veliko vojaških potrebščin. Iz teh podatkov je razvidno, da je rdeča vojska zgubila v zadnjih za nacionaliste značovitih napadih 100.000 mrtvih, ujetih in ranjenih. Rdeči imajo kljub zelo visokim zgubam pod orožjem še vedno pol milijona mož, kar znatno prekaša Francove oddelke.

Iz rdečega tabora 5. aprila

Radi skrajno nevarnega položaja na fronti je prevzel barcelonski ministrski predsednik Negrin tudi vojno ministrstvo. Dosedanji vojni minister Prieto je ostal v vladi kot minister brez listnice. V novi vladi sta zastopani tudi obe delavski strokovni organizaciji. Vlada je izdala proglas, v katerem poziva ves španski narod, naj kljub trenutni nevarnosti ne klone in naj še nadalje nudi odpor sovražniku, ker se rešitev že bliža.

Zgoraj omenjenega dne je bilo v rdeči Španiji vzpostavljeno enotno poveljstvo. Rdeča vlada je zaplenila radi velikega pomanjkanja kovin po vseh zgradbah in preostalnih cerkvah vse kovinske predmete, katere bodo uporabili za vojne namene. — Ruski častniki, ki so s tisočeri rdečimi miličniki pribežali iz Španije v Francijo, so izrazili željo, da bi jih odposlali v Pariz in stavili na razpolago ruskemu poslanstvu. Izjavili so, da se ne bi radi več vrnili v Španijo, ker smatrajo špansko ko-

munistično stvar za izgubljeno. Njihove želje so bile izpolnjene.

Mesto Balaguer v Francovih rokah

Francova zmagovita ofenziva v Kataloniji se je pomaknila v zadnjih treh tednih za 100 do 150 km naprej. Po tolikih zmagah so začeli nacionalisti po zavzetju mesta Balaguer, ki leži 27 km severovzhodno od Leride ob reki Segre, organizirati zavzeto ozemlje in ga preskrbovati s prehrano in strelivom.

Katalonska prestolnica brez elektrike

Zgoraj že omenjamo, da so zasedle nacionalistične čete mesto Tremp, v kojega okolici so velike električne centrale za preskrbo katalonske prestolnice Barcelone in pretežnega dela industrije v Kataloniji z električnim tokom. Zmagovalci so koj po zasedbi ukiniteli rdečim elektriko in ustavili s tem vso industrijo. Barcelona je brez luči, cestna železnica ne obratuje in tudi vsi obrati na električni pogon so ohro-

meli. Ukinitve elektrike je za rdeče vodstvo najhujši udarec in je tudi takoj razglasilo nad mestom preči sod, da bi ne prišlo do neredov in roparja. Rdeča vlada je izdala proglaš, v katerem obljublja dobavo toka od nekoč drugod. Tej prazni tolažbi vlade ne verjame nikdo. Vsemu svetu je že znano, da se hoče barcelonska vlada radi bližajoče se nacionalistične nevarnosti preseliti v Alicante ali v Murcijo, ki sta še najbolj oddaljeni od bojišč.

Poslednji poskus rdeče Španije

Rdeči ministrski predsednik in vojni minister Negrin je 10. aprila v noči odredil po vsej rdeči Španiji splošno mobilizacijo. Vsi za vojaško službo sposobni se morajo prijaviti vojaškemu poveljstvu v treh dneh. Vsi vojaki in častniki, ki so trenutno na dopustu, se morajo vrniti v 48 urah. Kdor se ne bi odzval mobilizacijskemu pozivu, pride pred vojaško sodišče in bo obsojen na smrt. Splošna mobilizacija je zadnji poskus rdeče Španije, da se reši popolnega poraza.

Japonsko-kitajska vojna

Nevaren položaj za Japonce v pokrajini Šantung

V bitkah za mesto Tajerčuang je padlo 16.000 Japoncev in 9000 Kitajcev. Borbe v Šantungu so tako velikega pomena, da so poslali Japonci na to fronto velikanska ojačenja, kitajski četniki pa na vseh cestah preže na japonske transporte in jih napadajo, tako da Japonci doslej niso mogli spraviti na fronto niti enega vojaka. Če jim ne bo uspelo spraviti ojačenj na fronto, bodo prisiljeni umakniti se iz Šantunga, kar bi pomenilo zanje velik poraz. Z japonske strani poročajo, da se jim je po 12 dneh silno krvavih borb naposled posrečilo zopet osvojiti Tajerčuang.

Dolgotrajni boji za Sučov

V severozapadnem delu pokrajine King-su so se bili za posest vojaško važnega mesta Sučov najsrdečiji boji nad 20 dni. Padlo je nad deset tisoč ljudi, a bitka dne 6. aprila še ni bila odločena, dasi je izdal japonski vojni minister povelje, naj pošljejo na to fronto vse razpoložljive sile, da bo mogoče prebiti kitajsko fronto proti Fusijanu. Če bo padlo Japoncem v roke

mesto Sučov, ki je važno železniško križišče, bo Japonska gospodar vse kitajske obmorske dežele od Pekinga do Šangaja.

Združitev dveh kitajskih vlad

Za primer, da pade Sučov, se bosta združili obe kitajski vladi, kateri sta bili vzpostavljeni pod pokroviteljstvom Japonske v Pekingu in Nankingu. Ena kitajsko-japonska vlada bo gospodarila nad pokrajinami Hopej, Čahar, Sujuan, Šansi, Šantung, Kiangsu in Ahvaj.

Precej važna kitajska zmaga

Zgoraj poročamo o 14 dni trajajoči in srčiti bitki za mesto Tajerčuang. Kitajski glavni štab je 8. aprila sporočil, da so Kitajci izvojevali končno zmago na progi Tencin-Pukau v veliki bitki, ki je bila ena najbolj krvavih v kitajsko-japonski vojni. Kitajci so zopet zavzeli Tajerčuang in so uničili dve japonski diviziji. Kitajska nanovo preurejena, nanovo opremljena in z vsemi potrebščinami preskrbljena vojska zasleduje proti severu bežeče Japonce. Mesto Sučov, o katerem poročamo zgoraj in je zelo važno železniško križišče, je po tej važni zmagi Kitajcev izven nevarnosti.

Po katoliškem svetu

Slovensko misijonstvo slavi danes važno obletnico. To je 80 letnica smrti slovenskega misijonarja Ignacija Knobleharja, ki je umrl 13. aprila 1858. Prihodnje leto bo 120 letnica njegovega rojstva (rojen je bil 6. julija 1819 v Škocijanu pri Mokronogu). Knoblehar je za Friderikom Barago najbolj sloveči slovenski misijonar. Osebnost Barage, ki ga je kot dijak videl v Ljubljani, je tako vplivala na njega, da je tudi sam sklenil iti v misijone. Kot gojenec ljubljanskega bogoslovja, kamor je vstopil leta 1839, se je leta 1841 napotil v Rim, da bi bil sprejet v misijonski zavod Propagande. Toda dve leti je moral čakati, preden je bil sprejet v zavod, ter je med tem trpel največje pomanjkanje. Leta 1845 je bil v Rimu posvečen za duhovnika. Kot misijonsko področje mu je bila

določena osrednja Afrika (od Senegambije do Abesinije), za katero je papež Gregor XVI. ustanovil leta 1846 apostolski provikarijat. Za prvega provikarija je bil imenovan poljski jezuit Maks Ryllo. V pomoč so mu bili pridržani štiri misijonarji, med njimi Knoblehar. Leta 1848 je pripel Knoblehar s svojimi tovariši v Kartum (v Suđanu), kjer so nameravali ustanoviti misijonsko središče. Še tega leta je umrl provikar Ryllo, dva tovariša sta se morala radi bolezni vrniti v Evropo, Knoblehar pa je bil imenovan za provikarija in voditelja vsega misijonskega dela. Knoblehar je takoj ustanovil v Kartumu šolo za zamorske otroke, ki jih je moral kupiti kot sužnje. V teh krajih je takrat cvetela trgovina s sužnji, s katero so se pečali zlasti mohamedanski Arabci. Knoble-

V treh glavah — ena sama misel!
„Kako neki doseže soseda tako belino pri svojem perilu?“ Tri besede pjasnijo tajnost: Terpentinovo milo Zlatorog. To izdatno milo daje gosto belo peno, ki z malo truda prizanesljivo odpravi s perila vso tudi še tako trdovratno nesnago in preivori perilo v sveže duhtečo belino.

TERPENTINOVNO MILO
Zlatorog

har je hotel raztegniti svoj delokrog še bolj na jug med poganska zamorska plemena. S svojimi tovariši je potoval po Belem Nilu skozi pokrajine raznih zamorskih plemen. Bil je prvi Evropejec, ki je prodrl do teh krajev. Uvidel je, da bi bilo v teh krajih, kjer so bili ljudje izročeni na milost in nemilost arabskim trgovcem, ki so prirejali lov za ljudmi kot divjačino, nujno potrebna pomoč. Ker ni imel gmotnih sredstev, je leta 1850 odpotoval v Evropo. Ko si je zagotovil potrebna sredstva, je vzel s seboj pet slovenskih rojakov, ki so z njim odpotovali kot misijonarji v Egipt. Z njimi je prišel globoko na jug, kjer je ustanovil več misijonskih postaj. Njegova podjetnost in delavnost ni poznala mej. Pod imenom »Abuna Soliman« so ga poznali vsi narodi od Aleksandrije (v Egiptu ob morski obali) do Ugande (v srednji Afriki). V misijonih je deloval deset let, od teh je bil štiri leta na potovanjih. V jeseni 1857 se je napotil v Evropo, da bi v Rimu uredil pereča misijonska vprašanja. Na potu je hudo bolan obležal v Napolju, kjer je prebival v avguštinskem samostanu. Dne 13. aprila 1858 je izdihnil svojo plemenito dušo. Njegovo telo je bilo naslednji dan položeno v grobnico avguštincev, kjer še zdaj počiva. Knoblehar ni bil samo goreč misijonar, marveč tudi ima velike zasluge kot znanstveni raziskovalec na področju zemljepisja, narodoslovja in jezikoslovja. Slovenski narod more biti ponosen na tega svojega velikega sina, ki se je proslavil kot razširjevalec katoliške vere in prave človečanske omike.

Sanatorij za ženske bolezni — Maribor
vogal Prešernova ulica 31 — Tomšičev drevored 4, dostopen tudi članicam bolniških blagajin, vodi specialista za ženske bolezni dr. Ipavic Benjamin. 615

munistično stvar za izgubljeno. Njihove želje so bile izpolnjene.

Mesto Balaguer v Francovih rokah

Francova zmagovita ofenziva v Kataloniji se je pomaknila v zadnjih treh tednih za 100 do 150 km naprej. Po tolikih zmagah so začeli nacionalisti po zavzetju mesta Balaguer, ki leži 27 km severovzhodno od Leride ob reki Segre, organizirati zavzeto ozemlje in ga preskrbovati s prehrano in strelivom.

Katalonska prestolnica brez elektrike

Zgoraj že omenjamo, da so zasedle nacionalistične čete mesto Tremp, v kojega okolici so velike električne centrale za preskrbo katalonske prestolnice Barcelone in pretežnega dela industrije v Kataloniji z električnim tokom. Zmagovalci so koj po zasedbi ukiniteli rdečim elektriko in ustavili s tem vso industrijo. Barcelona je brez luči, cestna železnica ne obratuje in tudi vsi obrati na električni pogon so ohro-

meli. Ukinitve elektrike je za rdeče vodstvo najhujši udarec in je tudi takoj razglasilo nad mestom preči sod, da bi ne prišlo do neredov in roparja. Rdeča vlada je izdala proglaš, v katerem obljublja dobavo toka od nekoč drugod. Tej prazni tolažbi vlade ne verjame nikdo. Vsemu svetu je že znano, da se hoče barcelonska vlada radi bližajoče se nacionalistične nevarnosti preseliti v Alicante ali v Murcijo, ki sta še najbolj oddaljeni od bojišč.

Poslednji poskus rdeče Španije

Rdeči ministrski predsednik in vojni minister Negrin je 10. aprila v noči odredil po vsej rdeči Španiji splošno mobilizacijo. Vsi za vojaško službo sposobni se morajo prijaviti vojaškim poveljstvom v treh dneh. Vsi vojaki in častniki, ki so trenutno na dopustu, se morajo vrniti v 48 urah. Kdor se ne bi odzval mobilizacijskemu pozivu, pride pred vojaško sodišče in bo obsojen na smrt. Splošna mobilizacija je zadnji poskus rdeče Španije, da se reši popolnega poraza.

Japonsko-kitajska vojna

Nevaren položaj za Japonce v pokrajini Šantung

V bitkah za mesto Tajerčuang je padlo 16.000 Japoncev in 9000 Kitajcev. Borbe v Šantungu so tako velikega pomena, da so poslali Japonci na to fronto velikanska ojačenja, kitajski četniki pa na vseh cestah preže na japonske transporte in jih napadajo, tako da Japonci doslej niso mogli spraviti na fronto niti enega vojaka. Če jim ne bo uspelo spraviti ojačenj na fronto, bodo prisiljeni umakniti se iz Šantunga, kar bi pomenilo zanje velik poraz. Z japonske strani poročajo, da se jim je po 12 dneh silno krvavih borb naposled posrečilo zopet osvojiti Tajerčuang.

Dolgotrajni boji za Sučov

V severnozpadnem delu pokrajine King-su so se bili za posest vojaško važnega mesta Sučov najsrdečiji boji nad 20 dni. Padlo je nad deset tisoč ljudi, a bitka dne 6. aprila še ni bila odločena, dasi je izdal japonski vojni minister povelje, naj pošljejo na to fronto vse razpoložljive sile, da bo mogoče prebiti kitajsko fronto proti Fusijanu. Če bo padlo Japoncem v roke

mesto Sučov, ki je važno železniško križišče, bo Japonska gospodar vse kitajske obmorske dežele od Pekinga do Šangaja.

Združitev dveh kitajskih vlad

Za primer, da pade Sučov, se bosta združili obe kitajski vladi, kateri sta bili vzpostavljeni pod pokroviteljstvom Japonske v Pekingu in Nankingu. Ena kitajsko-japonska vlada bo gospodarila nad pokrajinami Hopej, Čahar, Sujuan, Šansi, Šantung, Kiangsu in Ahvaj.

Precej važna kitajska zmaga

Zgoraj poročamo o 14 dni trajajoči in srčiti bitki za mesto Tajerčuang. Kitajski glavni štab je 8. aprila sporočil, da so Kitajci izvojevali končno zmago na progi Tencin-Pukau v veliki bitki, ki je bila ena najbolj krvavih v kitajsko-japonski vojni. Kitajci so zopet zavzeli Tajerčuang in so uničili dve japonski diviziji. Kitajska nanovo preurejena, nanovo opremljena in z vsemi potrebščinami preskrbljena vojska zasleduje proti severu bežeče Japonce. Mesto Sučov, o katerem poročamo zgoraj in je zelo važno železniško križišče, je po tej važni zmagi Kitajcev izven nevarnosti.

Po katoliškem svetu

Slovensko misijonstvo slavi danes važno obletnico. To je 80 letnica smrti slovenskega misijonarja Ignacija Knobleharja, ki je umrl 13. aprila 1858. Prihodnje leto bo 120 letnica njegovega rojstva (rojen je bil 6. julija 1819 v Škocijanu pri Mokronogu). Knoblehar je za Friderikom Barago najbolj sloveči slovenski misijonar. Osebnost Barage, ki ga je kot dijak videl v Ljubljani, je tako vplivala na njega, da je tudi sam sklenil iti v misijone. Kot gojenec ljubljanskega bogoslovja, kamor je vstopil leta 1839, se je leta 1841 napotil v Rim, da bi bil sprejet v misijonski zavod Propagande. Toda dve leti je moral čakati, preden je bil sprejet v zavod, ter je med tem trpel največje pomanjkanje. Leta 1845 je bil v Rimu posvečen za duhovnika. Kot misijonsko področje mu je bila

določena osrednja Afrika (od Senegambije do Abesinije), za katero je papež Gregor XVI. ustanovil leta 1846 apostolski provikarijat. Za prvega provikarija je bil imenovan poljski jezuit Maks Ryllo. V pomoč so mu bili pridržani štirje misijonarji, med njimi Knoblehar. Leta 1848 je pripel Knoblehar s svojimi tovariši v Kartum (v Suđanu), kjer so nameravali ustanoviti misijonsko središče. Še tega leta je umrl provikar Ryllo, dva tovariša sta se morala radi bolezni vrniti v Evropo, Knoblehar pa je bil imenovan za provikarija in voditelja vsega misijonskega dela. Knoblehar je takoj ustanovil v Kartumu šolo za zamorske otroke, ki jih je moral kupiti kot sužnje. V teh krajih je takrat cvetela trgovina s sužnji, s katero so se pečali zlasti mohamedanski Arabci. Knoble-

V treh glavah — ena sama misel!
„Kako neki doseže soseda tako belino pri svojem perilu?“ Tri besede pjasnijo tajnost: Terpentinovo milo Zlatorog. To izdatno milo daje gosto belo peno, ki z malo truda prizanesljivo odpravi s perila vso tudi še tako trdovratno nesnago in preivori perilo v sveže duhtečo belino.

TERPENTINOVNO MILO
Zlatorog

har je hotel raztegniti svoj delokrog še bolj na jug med poganska zamorska plemena. S svojimi tovariši je potoval po Belem Nilu skozi pokrajine raznih zamorskih plemen. Bil je prvi Evropejec, ki je prodrl do teh krajev. Uvidel je, da bi bilo v teh krajih, kjer so bili ljudje izročeni na milost in nemilost arabskim trgovcem, ki so prirejali lov za ljudmi kot divjačino, nujno potrebna pomoč. Ker ni imel gmotnih sredstev, je leta 1850 odpotoval v Evropo. Ko si je zagotovil potrebna sredstva, je vzel s seboj pet slovenskih rojakov, ki so z njim odpotovali kot misijonarji v Egipt. Z njimi je prišel globoko na jug, kjer je ustanovil več misijonskih postaj. Njegova podjetnost in delavnost ni poznala mej. Pod imenom »Abuna Soliman« so ga poznali vsi narodi od Aleksandrije (v Egiptu ob morski obali) do Ugande (v srednji Afriki). V misijonih je deloval deset let, od teh je bil štiri leta na potovanjih. V jeseni 1857 se je napotil v Evropo, da bi v Rimu uredil pereča misijonska vprašanja. Na potu je hudo bolan obležal v Napolju, kjer je prebival v avguštinskem samostanu. Dne 13. aprila 1858 je izdihnil svojo plemenito dušo. Njegovo telo je bilo naslednji dan položeno v grobnico avguštincev, kjer še zdaj počiva. Knoblehar ni bil samo goreč misijonar, marveč tudi ima velike zasluge kot znanstveni raziskovalec na področju zemljepisja, narodoslovja in jezikoslovja. Slovenski narod more biti ponosen na tega svojega velikega sina, ki se je proslavil kot razširjevalec katoliške vere in prave človečanske omike.

Sanatorij za ženske bolezni — Maribor
vogal Prešernova ulica 31 — Tomšičev drevored 4, dostopen tudi članicam bolniških blagajin, vodi specialista za ženske bolezni dr. Ipavc Benjamin. 615